

ข่าวประจำวันอังคารที่ 9 มีนาคม พ.ศ.2558

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ปลูกปอเทืองหลังนา ลดปุ๋ย50%..ข้าวเพิ่มเท่าตัว

“เดี๋ยวนี้ชาวนาเริ่มหันมาสนใจปลูกปอเทืองกันมากขึ้น ผิดกับเมื่อ 7-8 ปีก่อน ไม่ค่อยสนใจ ไม่มีใครกล้าปลูก แม้แต่เราจะขอเช่าที่ปลูกก็ยังไม่ให้ กลัวว่าปอเทืองจะเป็นวัชพืช ตอปอเทืองจะไปแย่งมือ แย่งเท้า เวลาดำข้าวในนา แต่เมื่อรู้ว่าปอเทืองเป็นปุ๋ยพืชสด ถ้าเมื่อดอกแล้วถึงดินจะแห้งแล้งยังไง ต้นก็เติบโตได้ ปลูกแล้วทำให้ดินดี ต้นข้าวงาม ทุกวันนี้เพื่อนบ้านต่างมาขอร้องให้ไปช่วยปลูกในที่นาของเขาบ้าง ให้ปลูกแบบฟรีๆ เราได้เมล็ดขาย ส่วนเจ้าของที่ได้ปุ๋ยโดยไม่ต้องซื้อหา”

ตำรวจ พุทธอน ชาวบ้านตอกแป้น ต.บ้านค้อ อ.เมืองขอนแก่น จ.ขอนแก่น เล่าว่า ทำนามาตั้งแต่เด็ก รู้สึยคนทำนาดี ถ้าเห็นต้นข้าวไม่เขียวจะใส่ปุ๋ยด้วยความรู้สึก ความเคยชิน หรือไม่ก็ทำตามเพื่อน

โดยไม่เคยคิดเลยว่ายิ่งใส่ปุ๋ยเคมีมากหน้าดินจะยิ่งแข็ง ปักดำต้นกล้าข้าวยาก...ดินนาในภาคอีสานเลยเป็นแบบนี้เหมือนกันหมด

ไม่เว้นแม้แต่ที่นาของตัวเอง... กระทั่งปี 2550 ลุงได้นำเมล็ดปอเทืองมาให้ชาวนาในหมู่บ้าน บอกว่าเมล็ดดำๆ นี่แหละ ปลูกไปแล้วมันเป็นอาหารอย่างดีให้กับดิน ถ้าดินดีปลูกข้าวก็งาม

แรกๆไม่มีใครเชื่อ แต่ด้วยความอยากรู้ มันดีจริงเหมือนที่ลุงคุยไว้หรือเปล่า...ทดลองปลูกด้วยความไม่รู้ หลังเกี่ยวข้าวหมดไถหน้าดินตากแดดทิ้งไว้หลายวัน จึงเอาเมล็ดปอเทืองมาหว่าน ผ่านไปหลายวันมองไปทางไหนก็ไม่เห็นต้นปอเทืองงอก จะโผล่ขึ้นมาบ้างในบริเวณที่พอน้ำขัง...เฉพาะตรงนี้ปลูกข้าวได้งามกว่าตรงอื่น

เริ่มเห็นผลกะปริตกะปรอย ปีถัดมาเอาปอเทืองมาปลูกอีก แต่หนนี้ไถตอซังข้าวญี่ปุ่นก็เอาเมล็ดปอเทืองหว่านลงในที่นาทั้ง 11 ไร่ 50 วัน ไถกลบปอเทืองให้เป็นปุ๋ยพืชสดดิน 3 ไร่...ส่วนที่เหลืออีก 8 ไร่ปล่อยให้ปอเทืองแก่ใบร่วง เพราะจะได้เก็บเมล็ดขาย จากนั้นเอารถมาไถกลบ เตรียมดินไว้ปลูกข้าวรอบใหม่

คราวนี้ ดำรงค์ เห็นความเปลี่ยนแปลงชัดเจน จากเมื่อก่อนต้องให้รถคราดหน้าดินที่ละงาน แล้วต้องรีบปักดำเลย ไม่อย่างนั้นหน้าดินจะเซตเร็วและแข็ง...ปักดำไม่ลงต้นกล้ามักจะคอบหัก ต้องมาปักดำซ่อมกันใหม่

แต่เมื่อได้ปอเทืองมาช่วย ถึงจะคราดหน้าดินทิ้งไว้ข้ามวัน ตามมาดำต้นกล้าข้าวที่หลังยังปักดำข้าว
ง่าย ดินไม่กระต้างปลายนมือ และจากเมื่อก่อนเคยใส่ปุ๋ยเคมี 11 กระสอบ เดี่ยวนี้ใช้แค่ 5 กระสอบ ข้าวก็
เขียว เหมือนกัน แถมยังได้ข้าวมากขึ้น จากเดิมที่นา 11 ไร่ ได้ข้าว 80 กระสอบ เพราะปลูกปอเทืองเดี่ยวนี้
ได้ข้าว 150 กระสอบ

“เพ็ญพิชญา เดี่ยว”

เกษตรกรรับเคราะห์ วิกฤติภัยแล้งซ้ำราคาพืชผลตกต่ำ

ท่ามกลางภาวะปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่กลุ่มเกษตรกรไปแล้วนั้น ปัญหาใหญ่ในปีนี้ยังต้องเจอกับปัญหาภัยแล้งมากระหน่ำซ้ำสอง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ระบุชัดเจนว่าในไตรมาสสุดท้ายของปี 2557 การผลิตภาคเกษตรหดตัวลง 1.6% และทั้งปีราคาสินค้าเกษตรเฉลี่ยลดลง 6.2% และรายได้เกษตรกรลดลง 5.3%

ขณะเดียวกันปัญหาภัยแล้งได้ก่อตัวส่งสัญญาณว่าอาจมีความรุนแรงเข้ามาซ้ำเติมพี่น้องเกษตรกรอีกระลอก ตามที่กรมชลประทานได้รายงานตั้งแต่เดือน ต.ค.2557 ว่า ในฤดูแล้งปีนี้ น้ำต้นทุนในอ่างเก็บน้ำต่างๆมีน้อย อยู่ในระดับต่ำเลวร้ายที่สุดในรอบ 15 ปี

สอดคล้องตามที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรายงานจังหวัดที่ประสบภัยแล้งตั้งแต่วันที่ 20 ต.ค. 2557-มี.ค.2558 ว่าเกิดภัยแล้งแล้วในพื้นที่ 19 จังหวัด 93 อำเภอ 509 ตำบล 4,622 หมู่บ้าน คิดเป็น 6.17% ของจำนวนหมู่บ้าน 74,963 แห่งจากทั่วประเทศ

ขณะที่ศูนย์วิจัยกสิกรไทยประเมินว่า พื้นที่ความเสียหายทางการเกษตรมีมากกว่า 1 ล้านไร่ และเกือบทั้งหมดเป็นข้าวนาปรังที่ยืนต้นตาย และทั้งหมดนี้อาจทำให้ปริมาณผลผลิตข้าวไทยลดลง แต่ไม่ได้หมายความว่าราคาข้าวของเกษตรกรจะปรับตัวดีขึ้น เพราะยังมีแรงกดดันจากข้าวในสต็อกรัฐบาล

ภาวะเคราะห์ซ้ำกรรมชดจากราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ และภาวะภัยแล้งในปีี้ รัฐบาลพยายามหุ่มเม็ดเงินเข้าสู่มือเกษตรกร หวังขยับราคาสินค้าเกษตร โดยเฉพาะพืชหลัก ทั้งข้าวและยางพารา ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การจ่ายเงินช่วยเหลือชาวนาและชาวสวนยางไร่ละ 1,000 บาท การให้สถาบันการเงิน

ปล่อยสินเชื่อให้โรงสีไปรับซื้อข้าวเก็บในสต็อก หรือการให้เงินกู้สถาบันเกษตรกรไปรับซื้ออย่างพารามาเก็บในสต็อก

แต่ดูเหมือนว่า จนถึงวันนี้ยังไม่เพียงพอที่จะกอบกู้สถานการณ์ หรือสร้างความเชื่อมั่นว่า รัฐบาลจะสามารถประคับประคอง ภาคเกษตรซึ่งเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนประเทศให้ฝ่าวิกฤตินี้ได้อย่างไร ทั้งหมดนี้ จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจว่าทำไมการทำมาค้าขาย การบริโภคในต่างจังหวัดหรือการใช้จ่ายใช้สอยของผู้มีรายได้น้อยจึงซบเซา ในเมื่อคนกลุ่มนี้เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ เป็นกำลังหลักที่จะขับเคลื่อนให้การบริโภคขยายตัว กลับมีรายได้ลดลงโดยเฉพาะชาวนาและชาวสวนยางที่รายได้หด ชักหน้าไม่ถึงหลัง ถือเป็นความอ่อนแอถึงระดับฐานรากของเศรษฐกิจไทย

“ทีมเศรษฐกิจ” หยิบยกปัญหานี้ พุดคุยกับ “ปิติพงศ์ พิ้งบุญ ณ อยุรยา” รมว.เกษตรและสหกรณ์ ในฐานะเจ้ากระทรวง หัวเรือใหญ่ผู้รับผิดชอบการแก้ไขปัญหาให้แก่พี่น้องเกษตรกรโดยตรง

รัฐให้ความสำคัญหาแหล่งน้ำ

นายปิติพงศ์ กล่าวเริ่มต้นว่า ตั้งแต่รัฐบาลเข้ามาบริหารประเทศในช่วง 6 เดือนก่อนหน้านี้ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้ให้ความสำคัญ ปัญหาของเกษตรกร โดยเฉพาะเรื่องแหล่งน้ำ ซึ่งรัฐบาลเชื่อว่าการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำภาคเกษตร สร้างความมั่นคงในชนบท คือการสร้างแหล่งน้ำ ให้เกษตรกรสามารถสร้างรายได้ให้ตัวเองได้ตลอดปี ไม่ต้องเดินทางมาแสวงโชคในเมือง

อย่างไรก็ตาม ทั้งหมดนั้นเป็นการดำเนินการในระยะยาว ซึ่งต้องใช้เวลา ดังนั้น สิ่งที่รัฐบาลปัจจุบันเร่งดำเนินการ คือ การรับมือกับปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นเป็นอันดับแรก

“ทันทีที่ผมเข้ารับตำแหน่ง ได้ติดตามข้อมูลสถานการณ์น้ำและพบว่าปริมาณน้ำต้นทุนในเขื่อนหลักของกลุ่มน้ำเจ้าพระยา และกลุ่มน้ำแม่กลอง ส่อเค้าว่าจะเกิดปัญหา เนื่องจากปริมาณฝนในปีก่อนมีน้อยกว่าปกติ ส่งผลเป็นลูกโซ่ทำให้ปริมาณน้ำต้นทุนในเขื่อนหรือปริมาณน้ำสำรองที่จะใช้ไปในฤดูแล้งปีนี้มีความน้อยตามไปด้วย”

ทั้งนี้ ในส่วนความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วจากภัยแล้ง ซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่เดือน ต.ค.2557 จนถึงปัจจุบัน เกิดความเสียหายมูลค่ารวมแล้ว 5,835 ล้านบาท กระทบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (จีดีพี) ภาคการเกษตรเพียง 0.23% ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นความเสียหายของพื้นที่ปลูกข้าวมูลค่า 5,356 ล้านบาท พื้นที่เสียหาย 1.14 ล้านไร่ คิดเป็นปริมาณผลผลิตข้าว 642,686 ตัน

ที่เหลือเป็นพืชไร่เสียหายมูลค่า 479.19 ล้านบาท พื้นที่เสียหาย 58,160 ไร่ ปริมาณผลผลิตเสียหาย 326,153 ตัน และพืชสวน มูลค่าความเสียหายไม่มากประมาณ 30,000 บาท

แม้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นเมื่อเทียบกับจีดีพีภาคเกษตรจะยังไม่มาก แต่เรื่องฝนฟ้าอากาศไม่ใช่เรื่องที่จะวางใจได้ทั้งหมด เพราะสภาพอากาศปัจจุบันมีความแปรปรวนค่อนข้างมาก นักอุตุนิยมวิทยาในประเทศไทยเอง ก็ยังมีความเห็นที่ไม่ตรงกัน บางกระแสทำนายว่า ฤดูแล้งนี้อาจจะยาวนานกินระยะเวลายาวไปจนฤดูฝนมาช้า แต่ไปตกมากตอนปลายฤดูฝน อีกกระแสหนึ่งก็ทำนายว่าฤดูแล้งนี้อาจจะสั้นๆ แล้วฤดูฝนก็จะมาเร็ว เพียงแต่ปลายฤดูฝนอาจจะมีปริมาณน้ำน้อย

เมื่อเป็นอย่างนี้รัฐบาลก็ยังวางใจไม่ได้ เพราะปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ กำลังซื้อของเกษตรกรเองก็ร่วงโรยอยู่แล้ว จะปล่อยให้ปัญหากักตุนแล้งเข้ามาซ้ำเติมเกษตรกรอีกจะล่อไม่ได้

ดังนั้น เป้าหมายการบริหารเศรษฐกิจภาคเกษตร จึงต้องมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มรายได้เข้าสู่มือเกษตรกร ผ่านนโยบายต่างๆ ที่เน้นการเพิ่มรายได้ สร้างเงินหมุนในพื้นที่ ไม่ใช่การอุดหนุน หรือเข้าไปบิดเบือนราคาโดยตรง เพราะไม่มีประสิทธิภาพ และรัฐต้องแบกภาระค่าใช้จ่ายที่หนัก

วางมาตรการรับมือภัยแล้ง

เมื่อรัฐบาลเห็นว่าความเสียหายจากภัยแล้งที่มีต่อภาคเกษตรอาจจะขยายตัวมากขึ้นต่อเนื่อง ดูจากปริมาณน้ำต้นทุนที่มีตลอดหน้าแล้งในเดือน ต.ค.2557-เม.ย.2558 ไม่เพียงพอที่จะหล่อเลี้ยงการปลูกข้าวนาปรังที่สูงมากถึง 10 ล้านไร่ เหมือนที่เกิดขึ้นในปีก่อนหน้าได้

นั่นจึงเป็นที่มาของการประกาศมาตรการภัยแล้งระยะที่ 1 คือการประกาศสงวนน้ำเพื่อสนับสนุนการทำนาปรังในลุ่มน้ำเจ้าพระยาและลุ่มน้ำแม่กลองรวม 26 จังหวัด และประกาศชัดเจนว่าจะไม่จ่ายเงินช่วยเหลือชาวนาที่ฝืนปลูกข้าวแล้วข้าวขาดน้ำยืนต้นตาย

เมื่อประกาศไม่ให้นาปรังแล้ว จึงได้วางโครงการช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง 2557/58 วงเงินประมาณ 1,800 ล้านบาท ขณะนี้มีการจ้างงานแล้ว 37,569 ราย หรือคิดเป็น 84.63% ของเป้าหมายการจ้างงาน 44,348 ราย ประกอบกับมาตรการเสริม โดยสร้างอาชีพเสริมให้เกษตรกรมีรายได้ในช่วงหน้าแล้ง ด้านปศุสัตว์ ประมง การฝึกอาชีพและการแจกเมล็ดพันธุ์พืชใช้น้ำน้อย

สำหรับผลลัพธ์จากมาตรการระยะที่ 1 และมาตรการเสริม กระทรวงเกษตรฯ ประเมินว่า จะสร้างรายได้จากการจ้างแรงงานและอาชีพเสริมเข้าสู่ชุมชนภาคเกษตรไม่น้อยกว่า 200,000 บาทต่อชุมชน คิดเป็นแรงงานที่จ้างงานเฉลี่ย 660 คนต่อวันต่อชุมชน

แต่จนถึงตอนนี้ไม่ว่าจะวางมาตรการป้องกันให้รัดกุมเพียงใด แต่ก็ยังพบว่ายังมีเกษตรกรส่วนหนึ่งที่ไม่ทำตามคำขอร้องขอของทางราชการ โดยการฝืนปลูกข้าวนาปรัง ทั้งที่ได้รับข้อมูลแล้วว่าไม่มีน้ำให้ทำนาปรัง ทำให้พบว่าในพื้นที่ชลประทานทั่วประเทศมีการปลูกข้าวนาปรังรวมแล้วทั้งสิ้น 4.98 ล้านไร่ ซึ่งคาดว่าจะเสียหายสิ้นเชิงประมาณ 177,000 ไร่

นายปีติพงศ์ กล่าวต่อไปว่า จำนวนข้าวนาปรังทั่วประเทศในปีนี้ 4.98 ล้านไร่ พื้นที่ที่น่าเป็นห่วงมากที่สุด คือ นาปรังในพื้นที่ลุ่มเจ้าพระยาซึ่งมีมากที่สุดประมาณ 2.92 ล้านไร่ เกือบเกี่ยวไปแล้วประมาณ 790,000 ไร่ เหลือพื้นที่ที่ยังไม่เกี่ยวประมาณ 2.13 ล้านไร่ ในจำนวนนี้จะเสียหายประมาณ 95,000 ไร่

พื้นที่ข้าวนาปรังที่จะเสียหายกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ จ.สุโขทัย พิจิตร พิษณุโลก นครสวรรค์ ชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี อ่างทอง สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา นครปฐม และสมุทรสาคร

ที่น่าเป็นห่วงรองลงมาคือ นาปรังในลุ่มน้ำแม่กลอง มีการฝืนปลูกข้าวนาปรังไป 128,000 ไร่ คาดว่า จะได้รับความเสียหาย 38,000 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ จ.นครปฐม จ.กาญจนบุรี จ.ราชบุรี จ.สมุทรสงคราม จ.สมุทรสาคร และ จ.เพชรบุรี

ที่เป็นห่วงน้อยที่สุด คือ พื้นที่นาปรังในภาคอีสาน 651,000 ไร่ เกือบเกี่ยวไปแล้ว 1,500 ไร่ มีโอกาสที่ข้าวนาปรังจะเสียหาย 16,800 ไร่เท่านั้น โดยกระจายพื้นที่อยู่ในเขต จ.กาฬสินธุ์ จ.ขอนแก่น จ.ชัยภูมิ จ.นครพนม จ.นครราชสีมา และ จ.อำนาจเจริญ

ห่วงราคาข้าว-ยางพาราขาด

รณว.เกษตรและสหกรณ์ กล่าวว่า หลังจากดำเนินการมาตรการรองรับภัยแล้งระยะที่ 1 ไปแล้ว แต่ก็ยังพบว่า รายได้ครัวเรือนภาคเกษตร และกำลังการใช้จ่ายในภาคชนบทยังไม่ฟื้นคืนเท่าที่ควร เพราะปัจจัยสำคัญ คือ พืชเศรษฐกิจหลัก คือ ข้าว และยางพารา ราคายังเป็นขาลง

นั่นเป็นเหตุผลของการเติมรายได้ผ่านมาตรการรองรับภัยแล้งระยะที่ 2 ผ่านโครงการชดเชยรายได้ ให้เกษตรกรผู้ผลิตข้าวไร่ละ 1,000 บาท วงเงิน 40,000 ล้านบาท ซึ่งเบิกจ่ายไปแล้ว 38,802 ล้านบาท หรือคิดเป็น 97% และชาวสวนยางไร่ละ 1,000 บาท วงเงิน 8,200 ล้านบาท เบิกจ่ายแล้ว 7,582 ล้านบาท คิดเป็น 92.5%

“มาตรการนี้แม้จะไม่เกี่ยวกับภัยแล้งโดยตรง แต่มีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องนำมาประเมิน เพราะเราบริหารจากรายได้ของเกษตรกรเป็นเป้าหมาย ไม่ว่าจะน้ำแล้งหรือน้ำท่วม ซึ่งผลลัพธ์ของมาตรการสนับสนุนเงินช่วยเหลือชาวนาและชาวสวนยางพบว่า ในกลุ่มของชาวนาได้รับเงินเฉลี่ยรายละ 13,860 บาท ชาวสวนยางได้รับเงินเฉลี่ยรายละ 11,860 บาท จากวงเงินสูงสุด รายละไม่เกิน 15,000 บาท”

ที่น่าสนใจ คือ เม็ดเงินที่นำไปใช้จ่ายของเกษตรกร 2 กลุ่มใหญ่นี้ แตกต่างกัน โดยกลุ่มชาวสวนยาง ใช้จ่ายเงินไปมากกว่า 90% ขณะที่กลุ่มชาวนาเงินส่วนใหญ่ที่ได้รับไม่ได้ถูกนำไปใช้จ่าย แต่ 49% ของเงินที่ได้รับ ถูกนำไปเก็บไว้เพื่อลงทุนการผลิตในรอบใหม่ มีการนำเงินไปใช้จ่ายเพื่อการบริโภคประมาณ 38%

ทั้งนี้ สาเหตุที่ชาวสวนยางนำเงินไปใช้จ่ายมากกว่าชาวนา เป็นเพราะรูปแบบการลงทุนเพาะปลูกพืช 2 ชนิดไม่เหมือนกัน การปลูกข้าวต้องลงทุนเป็นรายฤดูกาล แต่ยางพาราลงทุนใหญ่ครั้งแรกในช่วงที่เริ่มต้นเพาะปลูกเท่านั้น แต่ก็ยังเป็นสัญญาณที่ดีที่มีการบริโภค และมีการวางแผนออมเพื่อลงทุนการผลิตต่อไป

นายปีติพงศ์ กล่าวว่า ในใจวันนี้ยังเป็นห่วงราคาข้าว และราคายางพารา แม้ว่าผลจากภัยแล้ง และการยกเลิกนโยบายรับจำนำข้าว จะช่วยให้ปริมาณข้าวนาปรังในปี 2558 ลดลงมา มีจำนวนรวมไม่เกิน 6 ล้านไร่ หรือลดลง 30% จากปีก่อนที่มี 9 ล้านไร่ และการบริหารยางพาราแบบซื้อมาขายไปเพื่อกระตุ้นตลาดจะเริ่มแก้ปัญหาสต็อกยางเก่าที่ประเทศต้องรับภาระ ไว้ได้บ้าง

แต่ทั้งหมดนั้น เมื่อเทียบกับภาพใหญ่ของเศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ดีนัก การส่งออกไทยยังไม่สดใส ในขณะที่แนวโน้มค่าเงินบาทไปในทางแข็งค่าขึ้น ย่อมไม่เป็นผลดีต่อข้าวและยาง ซึ่งส่วนใหญ่ผลิตเพื่อการส่งออก

หวังตำบลละล้านช่วยจ้างงาน

โครงการสุดท้ายภายใต้มาตรการระยะที่ 2 ที่รัฐบาลได้ยิ่งกระสุนลงไปแล้ว คือ โครงการสร้างรายได้ และพัฒนาเกษตรกรแก่ชุมชนเพื่อบรรเทาปัญหาภัยแล้ง วงเงิน 3,051 ล้านบาท ตั้งเป้าสนับสนุนงบประมาณให้ชุมชนละ 1 ล้านบาท ในพื้นที่เป้าหมาย 3,051 ตำบล ใน 58 จังหวัด ซึ่งประสบปัญหาภัยแล้งซ้ำซาก

เงินที่จัดสรรให้ชุมชนเหล่านี้ไม่ใช่เงินให้เปล่า แต่ชาวบ้านจะต้องรวมกลุ่มกัน เสนอโครงการในการสร้างงาน หรือแก้ภัยแล้งให้แก่พื้นที่ของตัวเองเข้ามาให้ทางราชการพิจารณาอนุมัติงบประมาณให้ โดยโครงการที่จะได้รับเงินจากรัฐ ต้องมี 4 ลักษณะ คือ การจัดการแหล่งน้ำชุมชน การผลิตหรือแปรรูป การเกษตรเพื่อสร้างรายได้ในฤดูแล้ง การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการผลิต และการจัดการเพื่อลดความสูญเสียสินค้าเกษตร มาตรการนี้ เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะเร่งขับเคลื่อน เป้าหมายของโครงการ คือจ้างแรงงานพื้นที่แล้งซ้ำซาก ให้ได้ไม่ต่ำกว่า 50% โดยตั้งเป้าว่าสิ้นเดือน มี.ค.นี้จะต้องเบิกจ่ายได้ไม่น้อยกว่า 60-70% ของเม็ดเงินทั้งหมดในโครงการ ก่อนที่จะสิ้นสุดโครงการในเดือน มิ.ย.นี้

มาถึงวันนี้ซึ่งเข้าสู่กลางเดือน มี.ค.แล้ว ในแง่ของปริมาณน้ำในเขื่อนขนาดใหญ่ทั่วประเทศ มีน้ำรวมกัน 41,247 ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนเพียง 4% ใน

ขณะที่เหลือเวลาเพียง 45 วัน ก็จะสิ้นสุดฤดูแล้ง และเริ่มต้นฤดูฝนในเดือน พ.ค. ซึ่งประเมินว่ามีน้ำเพียงพอต่อการเพาะปลูกในช่วงเริ่มต้นฤดูฝนได้

รมว.เกษตรและสหกรณ์ กล่าวทิ้งท้ายว่า ถึงจะเบาใจเรื่องภัยแล้งไปได้ระดับหนึ่ง แต่งานของรัฐบาลก็ยังไม่แล้วเสร็จ เพราะยังต้องติดตามผลลัพธ์ของมาตรการทั้งหมดว่าได้ผลดีมากน้อยเพียงใด ซึ่งได้สั่งการให้สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) ไปประมวลผลของนโยบายทั้งหมดมาอีกครั้ง

“หากประโยชน์โศดผลเกิดขึ้นกับพี่น้องเกษตรกรอย่างคุ้มค่าก็ถือว่าน่ายินดี แต่ถ้าไม่เป็นอย่างนั้นก็จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขต่อไป และผมเองก็คงต้องรับผิดชอบ”.

“ทีมเศรษฐกิจ”